WOJEWODA MAZOWIECKI

WI-I.7821.28.3.2022.MP

Warszawa, 23 maja 2022 r.

DECYZJA NR 113/SPEC/2022

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.) zwanej dalej Kpa oraz na podstawie art. 11g, ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 176) zwanej dalej zrid, po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez Prezydenta Miasta Otwocka od decyzji Starosty Otwockiego Nr 4/2022 z dnia 12 kwietnia 2022 r., odmawiającej zezwolenia na realizację inwestycji drogowej pod nazwą „Rozbudowa drogi gminnej ul. Andriollego w Otwocku poprzez budowę miejsca obsługi podróżnych I (MOP I)" realizowanej na działkach ew. nr 164/2, 164/3, 164/5, 165, 166, 169/2 i 206/3 z obrębu 43 w Otwocku,

uchylam w całości zaskarżoną decyzję
Starosty Otwockiego Nr 4/2022 z dnia 12 kwietnia 2022 r., znak: AB.6740.DR.1.2022.MC
i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

UZASADNIENIE

Decyzją Nr 4/2022 z dnia 12 kwietnia 2022 r., znak: AB.6740.DR.1.2022.MC Starosta Otwocki odmówił realizacji inwestycji drogowej polegającej na „Rozbudowie drogi gminnej ul. Andriollego w Otwocku poprzez budowę miejsca obsługi podróżnych I (MOP I)" realizowanej na działkach ew. nr 164/2, 164/3, 164/5, 165, 166, 169/2 i 206/3 z obrębu 43 w Otwocku.

Odwołania od ww. decyzji Nr 4/2022 z dnia 12 kwietnia 2022 r., znak: AB.6740.DR.1.2022.MC złożył Prezydent Miasta Otwocka.

Powyższe odwołanie wpłynęło z zachowaniem ustawowego terminu.

W toku postępowania odwoławczego ustalono co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, iż przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym postępowanie to opiera się na tych samych zasadach, co postępowanie wyjaśniające przed organem pierwszej instancji. Na organie odwoławczym spoczywa obowiązek skontrolowania, czy akt, którego dotyczy odwołanie, został wydany zgodnie z obowiązującą procedurą.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 Kpa. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów Kpa, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich

kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Przepis art. 138 § 2 Kpa pozwala na przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W ocenie Wojewody Mazowieckiego zaskarżona decyzja Starosty Otwockiego Nr 4/2022 z dnia 12 kwietnia 2022 r., znak: AB.6740.DR.1.2022.MC zasługuje na uchylenie w całości.

Zauważyć należy, iż naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 Kpa. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01). Z kolei przepis art. 77 § 1 Kpa nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Organ administracji jest zatem zobligowany do podejmowania w toku postępowania wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy. Dokładne ustalenie stanu faktycznego możliwe jest tylko na podstawie wszystkich istotnych dowodów i poprzez wyjaśnienie wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 1981r., (sygn. akt SA 234/81), „zaniechanie przez organ podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego, i wyjaśnienia wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości, jest uchybieniem przepisom postępowania administracyjnego, skutkującym wadliwością decyzji".

W rezultacie dokonanej kontroli instancyjnej Wojewoda Mazowiecki uznał, że Starosta Otwocki naruszył przepisy procedury administracyjnej, tj. art. 6, art. 7, art. 8, art. 9 i art. 64 § 2 Kpa w związku z ustawą z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2022 r., poz. 176) zwanej dalej zrid.

Wskazać należy, że inwestor Prezydent Miasta Otwocka złożył wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedmiotowej inwestycji w Starostwie Powiatowym w Otwocku w dniu 17 stycznia 2022 r.

Starosta Otwocki, uznając, iż złożony wniosek nie odpowiada wymogom określonym w ustawie zrid, wezwał pismem z dnia 31 stycznia 2022 r., znak: AB.6740.DR.1.2022.MC do usunięcia braków we wniosku i dokumentach dołączonych do wniosku, pouczając, iż nieusunięcie braków w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie sprawy bez rozpatrzenia w trybie art. 64 § 2 Kpa.

Inwestor udzielił odpowiedzi na powyższe wezwanie organu dwoma pismami: z dnia 18 lutego 2022 r. oraz z dnia 21 lutego 2022 r. przy których przedłożono m.in.:

- korektę wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej;
- pisemne odniesienie się do punktów wezwania;
- analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi z dnia 18 lutego 2022 r.;
- określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu z dnia 18 lutego 2022 r.;
- mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi w skali 1:500;
- pismo Powiatu Otwockiego z dnia 31 sierpnia 2021 r.;
- pismo Zarządu Województwa Mazowieckiego w Warszawie z dnia 24 czerwca 2021 r.;
- pismo Prezydenta Miasta Otwocka z dnia 5 lipca 2021 r.;
- opinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 30 czerwca 2021 r.;
- opinii Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 1 lipca 2021 r.;
- nieostateczną decyzję Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 1 wrzenia 2021 r.;
- nieostateczną decyzję Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 19 stycznia

2022 r.;

- opinię Ministra Zdrowia z dnia 17 czerwca 2021 r.;
- postanowienie Prezydenta Miasta Otwocka 14 września 2021 r.;
- projekt stałej organizacji ruchu;
- decyzja Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Nr 139/2019 z dnia 9 września 2019 r. w sprawie rozbiórki konstrukcji żelbetowej;
- pełnomocnictwo z dnia 24 maja 2021 r.;
- program zagospodarowania drogi gminnej nr 270602W ul. Andriollego w Otwocki z dnia 10 stycznia 2022 r.;

Następnie w toku prowadzonego postępowania, do Starosty Otwockiego w dniu 17 marca 2022 r. wpłynął wniosek inwestora - Prezydenta Miasta Otwock z dna 16 marca 2022 r. o zawieszenie postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Rozbudowa drogi gminnej ul. Adriollego w Otwocku poprzez budowę miejsca obsługi podróżnych I (MOP I) zlokalizowanej na działkach nr 164/2, 164/3, 164/5, 165, 166, 169/2 i 206/3 obręb 43 w Otwocku", w ramach art. 98 § 1 Kpa.

W dalszej kolejności do Starosty Otwockiego wpłynął w dniu 23 marca 2022 r. wniosek Warszawskiego Banku Spółdzielczego z siedzibą w Warszawie w związku z wnioskiem Prezydenta Miasta Otwocka z dnia 17 stycznia 2022 r. o wydanie decyzji zrid, wnoszące o wydanie decyzji o odmowie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jw., który to następnie pismem z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wpływ 11 kwietnia 2022 r.) został podtrzymany przez wnioskodawcę.

Po rozpatrzeniu wniosku inwestora złożonego w dniu 17 stycznia 2022 r. oraz ostatecznie uzupełnionego w dniu 21 lutego 2022 r., została wydana decyzja Starosty Otwockiego Nr 4/2022 z dnia 12 kwietnia 2022 r., odmawiająca zezwolenia na realizację inwestycji drogowej pod nazwą „Rozbudowa drogi gminnej ul. Andriollego w Otwocku poprzez budowę miejsca obsługi podróżnych I (MOP I)" realizowanej na działkach ew. nr 164/2, 164/3, 164/5, 165, 166, 169/2 i 206/3 z obrębu 43 w Otwocku.

Analiza materiału dowodowego sprawy przeprowadzona przez Wojewodę Mazowieckiego wykazała nieprawidłowości i braki, które powinny być skorygowane oraz uzupełnione na etapie prowadzonego postępowania przez organ I instancji, poprzez wezwanie inwestora do uzupełnienia braków formalnych wniosku, zgodnie z art. 64 § 2 Kpa i ustawą zrid.

Zaznaczyć należy, że w myśl art. 1 ust. 1 ustawy zrid, Ustawa określa zasady i warunki przygotowania inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595), zwanych dalej "drogami", a także organy właściwe w tych sprawach.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1376 ze zm.), dalej „o drogach publicznych", celami publicznymi w rozumieniu ustawy jest, między innymi, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych dróg publicznych, a także obiektów i urządzeń transportu publicznego.

Ponadto, w ustawie o drogach publicznych w art. 4 pkt 10 i 11, wyraźnie wskazano, że jako element drogi ekspresowej lub autostrady stanowią wyposażenia w urządzenia obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, przeznaczone wyłącznie dla użytkowników drogi.

Miejsce Obsługi Podróżnych (MOP) stanowi zatem niezbędny element drogi ekspresowej lub autostrady. Wiąże się on bowiem integralnie i przede wszystkim technologicznie z realizacją całej inwestycji drogowej. Warto przy tym zaznaczyć, że MOP-y mogą posiadać zróżnicowane funkcje, o czym stanowi § 114 ust. 1 rozporządzenie Ministra Transportu I Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r., poz. 124 ze zm.), w tym obejmować zarówno obiekty gastronomiczno-handlowe oraz stacje paliw. Ponadto, rozmieszczenie węzłów komunikacyjnych i MOP-ów podlega ściśle określonym zasadom. Co dodatkowo ważne, konieczność pozyskiwania gruntów pod budowę dróg publicznych mieści się w klauzuli interesu publicznego, wyznaczonej przez art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. nr 78

poz. 483). W związku z powyższym, budowa MOP stanowi inwestycję celu publicznego, możliwą do zrealizowana w ramach budowy drogi ekspresowej lub autostrady.

Podkreślić należy, że na podstawie zrid powinny być realizowane inwestycje, które są "inwestycjami w zakresie dróg publicznych". Pojęcie to wydaje się być szersze niż pojęcie "droga publiczna", ponieważ zezwoleniem na realizację inwestycji drogowej obejmowane są także mieszczące się w pasie drogowym drogi publicznej obiekty i urządzenia niezaliczone do pojęcia "drogi". W tym miejscu należy zauważyć, że stosowanie ustawy zrid. odnosi się tylko do realizacji inwestycji drogowej jako budowli, a nie wszystkiego, co ma znajdować się w pasie drogowym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 6 listopada 2013 r., II SA/Sz 903/13). Jak zauważono, np. o ile z parkingu korzystać co do zasady mogą uczestnicy ruchu drogowego to stwierdzić należy, że zakwalifikowanie takiego parkingu do wyposażenia drogi znajdowałoby uzasadnienie jedynie wówczas, gdyby funkcja parkingu ograniczała się wyłącznie do zapewnienia potrzeb uczestników ruchu, nie zaś łączyła się z innymi funkcjami tego parkingu – np. związanymi z obsługą obiektów znajdujących się w jego sąsiedztwie (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 8 grudnia 2011 r., II OSK 2216/11).

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o drogach publicznych, pod pojęciem drogi należy rozumieć budowlę wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym. Pasem drogowym jest z kolei wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą (art. 4 pkt 1 ustawy o drogach publicznych.). Ponadto z § 110 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124) wynika, że droga w zależności od potrzeb może być wyposażona w obiekty i urządzenia obsługi uczestników ruchu. Do obiektów tych i urządzeń zalicza się w szczególności MOP, punkty kontroli pojazdów, MPO, zatoki postojowe, zatoki autobusowe, perony tramwajowe, pętle autobusowe, place do zawracania, mijanki, przejścia dla pieszych oraz przejazdy dla rowerzystów.

Podstawową funkcją MOP jest zapewnienie użytkownikom autostrad i dróg ekspresowych usług niezbędnych do bezpiecznego i w miarę komfortowego odbycia podróży. Potrzebne są do tego rozmieszczone w regularnych odstępach na drogach tej klasy: stacje paliw, parkingi z sanitariatami i strefami wypoczynku oraz obiekty gastronomiczne i niekiedy także noclegowe. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad odpowiada za zapewnienie projektowania i budowania autostrad oraz dróg ekspresowych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie regulacjami prawnymi. Dotyczy to także ich wyposażenia w miejsca obsługi podróżnych, w tym MOP kategorii II i III, na których podróżujący tymi drogami powinni mieć możliwość skorzystania – oprócz parkingu oraz strefy wypoczynkowej i toalety – także z szerszego zakres usług zwiększających komfort podróży.

Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, określa minimalne odległości między sąsiednimi MOP-ami na autostradach i drogach ekspresowych, a także odległości od przejścia granicznego. Zgodnie z rozporządzeniem odległość między sąsiednimi MOP-ami na drodze klasy A powinna być nie mniejsza niż 15 km, a odległość MOP-u od przejścia granicznego - nie mniejsza niż 3 km. Z kolei odległość między sąsiednimi MOP-ami na drodze klasy S powinna być nie mniejsza niż 10 km, a odległość MOP-u od przejścia granicznego - nie mniejsza niż 1,5 km.

Podkreślić należy, że droga gminna to jedna z czterech kategorii dróg publicznych w Polsce, która stanowi własność samorządu gminnego. Do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezaliczone do innych kategorii (tj. dróg powiatowych, dróg wojewódzkich i dróg krajowych), stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom, z wyłączeniem dróg wewnętrznych. Tym samym, na terenie dróg gminnych nie występują elementy dróg ekspresowych i autostrad tj. MOP-y.

Co prawda, Starosta Ostrołęcki w dniu 31 stycznia 2022 r. wystosował do inwestora

na podstawie art. 64 § 2 Kpa wezwanie do usunięcia braków we wniosku, niemniej jednak organ pierwszej instancji nie dopatrzył się błędu w zakresie zamierzenia budowlanego.

Z powyższego bezsprzecznie wynika, iż Starosta Otwocki dopuścił się naruszenia art. 64 § 2 Kpa poprzez rozpatrzenie wniosku inwestora z dnia 17 stycznia 2022 r. niezgodnie z ustawą zrid oraz ustawą o drogach publicznych.

Podkreślić należy, że w wyniku ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, Starosta Otwocki winien dokładnie przeanalizować zamiary inwestora w zakresie zamierzenia budowlanego mając na uwadze procedurę zrid, oraz wezwać o dokumenty adekwatne do tego zamierzenia.

Takie procedowanie organu jest nie do pogodzenia z zasadami ogólnymi postępowania administracyjnego, wynikającymi z art. 6, art. 7, art. 8 i art. 9 Kpa. Co więcej, zdaniem Wojewody Mazowieckiego, wskazane uchybienie świadczy o braku prawidłowego ustalenia przedmiotu postępowania zakończonego wydaniem zaskarżonej decyzji, co stanowi naruszenie przepisów postępowania oraz procedury administracyjnej, mające istotny wpływ na wynik sprawy.

Analizując dalej przedmiotową sprawę, należy zauważyć, że Prezydent Miasta Otwocka pismem z dnia 16 marca 2022 r. wniósł o zawieszenie postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Rozbudowa drogi gminnej ul. Andriollego w Otwocku poprzez budowę miejsca obsługi podróżnych I (MOP I) zlokalizowanej na działkach nr 164/2, 164/3, 164/5, 165, 166, 169/2 i 206/3 obręb 43 w Otwocku", w ramach art. 98 § 1 Kpa.

Art. 98 § 1 -2 Kpa stanowi, że Organ administracji publicznej może zawiesić postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz nie zagraża to interesowi społecznemu. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania żadna ze stron nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.

W przepisie art. 98 § 1 Kpa nie chodzi o zgodę pozostałych stron na zawieszenie postępowania. Przepis ten stanowi bowiem jednoznacznie, że wystarczającą przesłanką do uwzględnienia zgłoszonego przez wnioskodawcę żądania zawieszenia postępowania jest brak sprzeciwu pozostałych stron. Po złożeniu wniosku o zawieszenie organ prowadzący postępowanie powinien zatem wystąpić do pozostałych stron, pouczając o prawie złożenia sprzeciwu i jego skutkach, a także skutkach zawieszenia postępowania. Dopiero bowiem po upływie wyznaczonego przez organ terminu do złożenia sprzeciwu możliwe będzie dokonanie oceny, czy zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania i zweryfikowanie kolejnej przesłanki dotyczącej zagrożenia dla interesu społecznego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 28 października 2020 r. o sygn. akt II SA/Gd 588/20).

Poza powyższym, z konstrukcji instytucji zawieszenia postępowania na wniosek strony wynika, iż tak jak dla możliwości zawieszenia postępowania na wniosek strony znaczenie ma tylko spełnienie przesłanek określonych w art. 98 § 1 Kpa (żądanie strony i brak sprzeciwu pozostałych stron oraz brak zagrożenia dla interesu społecznego), a organ nie może dokonywać oceny zasadności zawieszenia, tak i dla podjęcia zawieszonego postępowania nie ma znaczenia zasadność jego podjęcia. W szczególności nie mamy w tym przypadku do czynienia z badaniem ustania przyczyny zawieszenia, albowiem w rzeczywistości przyczyną tą była wola strony, zatem złożenie wniosku o podjęcie zawieszonego postępowania świadczy o jej ustaniu (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, z dnia 19 czerwca 2019 r., o sygn. II SAB/Gd 38/19).

Jak słusznie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 28 listopada 2019 r., o sygn. III SA/Gl 766/19: O ile na postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania nie przysługuje zażalenie, to nie oznacza to, że organ może pozostawić ten wniosek bez rozpoznania, nie załatwiając go w prawem określonej formie, zwłaszcza w sposób umożliwiający stronie powzięcie wiedzy o sposobie jego załatwienia przed wydaniem merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie. Niepoinformowanie strony przed rozstrzygnięciem o odmowie zawieszenia postępowania z wniosku strony ma bezpośredni wpływ na podejmowane przez nią działania.

Zauważyć należy, że organ administracji architektoniczno-budowlanej jest związany wnioskiem inwestora w zakresie zawieszenia postępowania w ramach art. 98 Kpa i nie może go ani modyfikować, ani interpretować w sposób niezgodny z intencjami wnioskodawcy. Tym samym,

niedopuszczalnym jest pominięcie przez Starostę Otwockiego zawiadomienia stron o złożeniu przez inwestora wniosku o zawieszenie postępowania w przedmiocie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej oraz pominięciu zapytania stron czy nie sprzeciwiają się temu zawieszeniu postępowania, a już tym bardziej braku poinformowania wnioskodawcy o sposobie załatwienia jego wniosku.

Poza tym, podkreślić należy, że pisma Warszawskiego Banku Spółdzielczego z siedzibą w Warszawie z dnia 18 marca 2022 r. (wpływ 23 marca 2022 r.) i 7 kwietnia 2022 r. (11 kwietnia 2022 r.) nie odnoszą się do kwestii wniosku inwestora z dnia 16 marca 2022 r. (wpływ 17 marca 2022 r.), zaś nawiązują do uzyskanej poprzez zawiadomienie informacji o wszczęciu postępowania.

Ponadto, zaskarżona decyzja została wydana z rażącym naruszeniem jednej z podstawowych zasad postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 10 § 1 Kpa, tj. zasady czynnego udziału strony w postępowaniu. Zasada ta statuuje podstawowe prawo procesowe strony. Odstępstwa od tej zasady powinny być wyjątkowe i ograniczone do precyzyjnie ujętych przesłanek z art. 10 § 2 Kpa. Odstąpienie od tej zasady w postępowaniu administracyjnym może mieć miejsce tylko wówczas, gdy organ czynnemu udziałowi strony może przeciwstawić dobro wyższe niż procesowa aktywność podmiotu biorącego udział w postępowaniu administracyjnym.

W ocenie organu odwoławczego, organ I instancji pominął przed wydaniem decyzji odmawiającej wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiadomienia stron o zebranym materiale. Trudno bowiem racjonalnie przyjąć, że strona która złożyła wniosek o zwieszenie postępowania w ramach art. 98 § 1 Kpa, a nie otrzymała informacji o sposobie jego załatwienia, miała możliwość zapoznania się z aktami i przedstawić stanowisko w sprawie.

Naruszenie zasady ogólnej czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym stanowi kwalifikowaną wadę procesową, będącą podstawą uchylenia decyzji organu pierwszej instancji i to bez względu na to, czy miała ona, czy też nie miała wpływu na treść decyzji; wada ta nie może być konwalidowana przez organ odwoławczy (decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Elblągu z dnia 4 grudnia 2006 r., sygn. akt 1996/PS/06). Poza tym, naruszenie zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym skutkujące zaistnieniem podstawy do uchylenia decyzji dotyczy tylko takich czynności, które miały istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 18 sierpnia 2021 r., sygn. akt II SA/Po 215/21).

Zatem, powyższe stanowi naruszenie zasady zapewnienia udziału stron w postępowaniu. Starosta Otwocki nie przedstawił przy tym żadnych argumentów, które usprawiedliwiałyby odstępstwo od tej zasady.

Kolejną nieprawidłowością jest brak prawidłowego powiadomienia stron oraz pozostałych stron o toczącym się postępowaniu w sprawie wniosku Prezydenta Miasta Otwocka w przedmiocie wydania decyzji zrid.

W myśl art. 11d ust. 5 zrid, Wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych wysyłają zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wnioskodawcy, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości, a w przypadku, o którym mowa w art. 11a ust. 2, wojewodom albo starostom, na których obszarze właściwości znajdują się nieruchomości lub ich części objęte wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, oraz zawiadamiają pozostałe strony w drodze obwieszczeń, odpowiednio w urzędzie wojewódzkim lub starostwie powiatowym, a także w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych - Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów i w prasie lokalnej. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

Poza tym, w myśl art. 11d ust. 6 zrid, Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5, zawiera w szczególności:

1) oznaczenie nieruchomości lub ich części, objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, według katastru nieruchomości;

2) informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W tym miejscu należy zauważyć, iż w przekazanych do Wojewody Mazowieckiego aktach sprawy organu administracji architektoniczno-budowlanego pierwszej instancji, brak dowodu potwierdzającego zamieszczenia obwieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Otwocku i Urzędu Miasta Otwock, a także brak dowodu zamieszczenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Otwock. Przedmiotowe obwieszczenia są niezbędne do prawidłowego zawiadomienia stron o toczącej się procedurze administracyjnej.

Przy ponownym rozpatrzeniu sprawy Starosta Otwocki powinien dokładnie przeanalizować przedłożony przez wnioskodawcę projekt budowlany, stanowiący załącznik obligatoryjny do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, mając na uwadze m.in. procedurę zrid.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 11i ustawy zrid w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r., poz. 2351ze zm.), tym samym ma zastosowanie art. 35 ustawy Prawo budowlane, który wskazuje jakich niezbędnych czynności i sprawdzeń winien dokonać organ administracji przed wydaniem przedmiotowej decyzji. W myśl art. 35 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy właściwy organ sprawdza: zgodność projektu budowlanego z także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko; zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi; kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust.7;wykonanie – w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, także sprawdzenie projektu – przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymującą się aktualnym na dzień opracowania projektu – lub jego sprawdzenia – zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Zgodnie z art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego w razie stwierdzenia naruszeń, w zakresie określonym w art. 35 ust. 1, właściwy organ nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia, a po jego bezskutecznym upływie wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę.

W myśl art. 11d ust. 1 pkt 5 ustawy zrid w związku a art. 33 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, projekt budowlany stanowi załącznik do wniosku o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (pozwolenia na budowę). Jeżeli treść projektu budowlanego, pozostaje w sprzeczności z treścią wniosku o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, organ jest uprawniony traktować tę rozbieżność jako nieprawidłowość w rozumieniu art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego, a więc nieprawidłowość podlegającą usunięciu w drodze postanowienia nakładającego na stronę obowiązek jej usunięcia w wyznaczonym przez organ terminie, pod rygorem odmowy uwzględnienia przedmiotowego wniosku (wyrok NSA z dnia 23 maja 2006 r. sygn.. akt II OSK 832/06).

Poza powyższym jak słusznie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku II SA/Po 328/14, Przepis art. 64 § 2 k.p.a. może mieć, z uwagi na brzmienie art. 11c ustawy z 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, zastosowanie w sytuacji, gdy wniosek zawiera braki formalne. W sytuacji natomiast stwierdzenia nieprawidłowości, niebędącymi brakami formalnymi, organ jest władny nałożyć w drodze postanowienia obowiązek ich usunięcia w określonym terminie na podstawie art. 35 ust. 3 p.b., który ma odpowiednie zastosowanie ze względu na treść art. 11i ust. 1 ustawy z 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych.

Podkreślić należy, iż z akt przedmiotowej sprawy (w tym zaskarżonej decyzji Nr 4/2022) nie wynika, aby Starosta Otwocki wzywał inwestora do uzupełnienia braków i nieprawidłowości stwierdzonych w projekcie budowlanym.

Poza powyższym należy zauważyć, że projekt budowlany dla przedmiotowej inwestycji jest sprzeczny z treścią wniosku inwestora z dnia 17 stycznia 2022 r. (uzupełnionego w dniach: 18 lutego 2022 r., 21 lutego 2022 r.) o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej

w zakresie planowanych robót budowlanych.

Powyższą niezgodność, można dostrzec już na pierwszej stronie projektu budowlanego (w aktach sprawy przekazanych do Wojewody Mazowieckiego znajduje się wyłącznie „projekt zagospodarowania terenu"), gdzie w nazwie zamierzenia budowlanego poza „rozbudową drogi gminnej ul. Andriollego w Otwocku poprzez budowę Miejsca Obsługi Podróżnych I (MOP I)" również wskazano m.in. „budynek użyteczności publicznej zawierający urządzenia wypoczynkowe, sanitarne i małą gastronomię wraz z instalacjami w tym instalacją wentylacji mechanicznej", „plac parkingow", „urządzenia wypoczynkowe w postaci obiektów małej architektury", „monitoring".

W tym miejscu należy zauważyć, iż pojęcie „budynek użyteczności publicznej" może mieć wiele znaczeń. Jak stanowi § 3 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r., poz. 1065 ze zm.) Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o budynku użyteczności publicznej - należy przez to rozumieć budynek przeznaczony na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny.

Mając powyższe na uwadze, użycie sformułowania „budynku użyteczności publicznej zawierający urządzenia wypoczynkowe, sanitarne i małą gastronomię wraz z instalacjami w tym instalacją wentylacji mechanicznej" nie przesądza jednoznacznie o planowanej funkcji tego obiektu oraz nie uzasadnia konieczności jego realizacji w ramach procedury zrid..

Abstrahując od powyższego, do wniosku zrid, należało przedłożyć w myśl art. 11d ust. 1 pkt 5 zrid, trzy egzemplarze projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, aktualnym na dzień opracowania projektu. Do Wojewody Mazowieckiego zostały przekazany 1 tom projektu zagospodarowania terenu, co nie stanowi kompletnego projektu budowlanego.

Kolejną kwestią na którą należy zwrócić szczególną uwagę będzie fakt, dokonania niewłaściwej oceny faktycznej sprawy przez Starostę Otwockiego.

W inkryminowanej decyzji Starosty Otwockiego Nr 4/2022 z dnia 12 kwietnia 2022 r., znak: AB.6740.DR.1.2022.MC wskazano, że „Do akt Wnioskowa załączył ostateczną decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Otwocku nr 139/2019 z dnia 9 września 2019 r. o nakazie rozbiórki, która jest ostateczna, ale wobec toczących się postępowań sądowych nie podlega wykonaniu. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydał w dniu 29 września 2021 r. postanowienie o wstrzymaniu wykonania nakazu rozbiórki, w ślad za którym Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Otwocku postanowieniem nr 15/2021 z dnia 22 października 2021 r. zawiesił postępowanie egzekucyjne w administracji, dotyczące wykonania decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Otwocku nr 139/2019 z dnia 9 września 2019 r. o nakazie rozbiórki".

W wyniku przedwczesnego wydania decyzji Nr 4/2022 z dnia 12 kwietnia 2022 r. Starosta Otwocki, nie zbadał wszystkich okoliczności przedmiotowej sprawy oraz nie wziął pod uwagę nowych dowodów, tj. postanowienia NSA z dnia 7 kwietnia 2022 r., o sygn. akt II OZ 169/22. Ponadto, obowiązek rozbiórki wynikając z decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Otwocku Nr 139/2019, znak: PINB.7145/88/2018.MŁ nakazującej Gminie Otwock w zakresie działek nr ew. 164/3, 164/5, 165, 166, 169/2 i 206/3 obr. 43 w Otwocku oraz Delta Sp. z o.o. (obecnie Warszawskiego Banku Spółdzielczego w Warszawie) w zakresie działki nr ew. 164/2 obr. 43 w Otwocku, rozbiórkę konstrukcji żelbetowej budynku składającej się z dwóch kondygnacji podziemnych ze stropem na poziomie +/- 0.00, usytuowanej na terenie działek nr ew. 164/2, 164/3, 164/5, 165, 166, 169/2 i 206/3 obr. 43 w Otwocku przy zbiegu ul. Andriollego, ul. Powstańców Warszawy i ul. Staszica wraz z zasypaniem wykopu szerokoprzestrzennego i uporządkowaniem, podlega wykonaniu w terminie trzech miesięcy od dnia kiedy decyzja stanie się ostateczna.

Poza tym, w postanowieniu NSA z dnia 7 kwietnia 2022 r., o sygn. akt II OZ 169/22 wskazano, że z treści przekazanego przy piśmie Gminy Otwock z dnia 6 kwietnia 2022 r. dwóch pism firmy wykonującej rozbiórkę, w zakresie aktualnego zaawansowania prac rozbiórkowych, wynika, że stan zaawansowania całości prac rozbiórkowych wynosi około 95%.

Biorąc pod uwagę stan zaawansowania prac oraz fakt, iż w trakcie rozpatrywania niniejszej sprawy możliwe jest zakończenie prac rozbiórkowych, Starosta Otwocki winien dokładnie przeanalizować stan faktyczny przedmiotowej sprawy.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że całe postępowanie było objęte wadami, które uniemożliwią organowi II instancji rozpatrzenia merytorycznie sprawy, gdyż naruszałoby to zasadę dwuinstancyjności.

W toku postępowania odwoławczego, Wojewoda Mazowiecki przeanalizował zarzuty podnoszone w odwołaniu Prezydenta Miasta Otwocka i stwierdził co następuje.

Prezydent Miasta Otwocka w piśmie z dnia 25 kwietnia 2022 r. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, zarzucając:

- naruszenie art. 35 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane w zw. z art. 11i ust. 1 zrid, poprzez jego zastosowanie w sytuacji gdy przepis ten nie będzie miał zastosowania do postępowania w przedmiocie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a tym samym brak jest podstaw do uznania, iż decyzja Inspektora Nadzoru Budowlanego w Otwocku nr 139/2019 z dnia 9 września 2019 r. o nakazie rozbiórki jest przeszkodą do wydania decyzji w przedmiocie inwestycji drogowej;
- naruszenie art. 98 § 1 Kpa w zw. z art. 11c zrid, poprzez brak zawieszenia postępowania w sytuacji braku sprzeciwu pozostałych stron postępowania, a ponadto wbrew zasadom logiki uznanie, iż poprzez „wyrażenie sprzeciwu co do całej inwestycji" Warszawski Bank Spółdzielczy z siedzibą w Warszawie wniósł sprzeciw co do wniosku Prezydenta Miasta Otwocka o zawieszenie postępowania, a ponadto zaniechanie zawiadomienia Prezydenta Miasta Otwocka o sposobie rozpatrzenia jego wniosku o zawieszenie postępowania, a tym samym uniemożliwieniu podjęcia jakichkolwiek działań przed wydaniem decyzji z dnia 12 kwietnia 2022 r. ;
- naruszenie art. 7 Kpa w zw. z art. 11c zrid, poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego i wskazanie, iż decyzja Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Otwocku nr 139/2019 z dnia 9 września 2019 r. o nakazie rozbiórki, nie podlega wykonaniu wobec wydania w dniu 29 września 2021 r. przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowienia o wstrzymaniu wykonania nakazu rozbiórki – podczas gdy decyzja Inspektora Nadzoru Budowlanego w Otwocku nr 139/2019 z dnia 9 września 2019 r. o nakazie rozbiórki podlega wykonaniu z uwagi na wydanie w dniu 7 kwietnia 2022 r. przez Naczelny Sąd Administracyjny postanowienia o uchyleniu postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 września 2021 r. i orzeczeniu przez Naczelny Sąd Administracyjny o odmowie wstrzymania decyzji rozbiórkowej;
- naruszenie art. 10 § 1 Kpa w zw. art. 11c zrid, poprzez brak zawiadomienia Wnioskodawcy o zamknięciu postępowania przez wydaniem decyzji oraz uniemożliwienie Prezydentowi Miasta Otwocka wypowiedzenie się co do twierdzeń zawartych w piśmie z dnia 23 marca 2022 r. oraz piśmie z dnia 11 kwietnia 2022 r. Uczestnika Warszawskiego Banku Spółdzielczego z siedzibą w Otwocku;

W zakresie zarzutów dotyczących naruszenia art. art. 64 § 2 Kpa, 98 § 1 Kpa, 7 Kpa, art. 10 § 1 Kpa, oraz kwestii rozbiórki konstrukcji żelbetowej budynku, tutejszy organ wojewódzki wypowiadał się w akapitach powyżej.

Na koniec należy wyjaśnić, że stosownie do orzecznictwa sądowoadministracyjnego (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09),

organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. Zgodnie z art. 11 d ust. 1 pkt. 1 ustawy zrid, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno organ I instancji jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach specustawy drogowej, bowiem stosownie do przepisu art. 11e ustawy ZRID drogowej nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13).

Do organu administracji należy ocena wniosku inwestora pod względem jego zgodności z prawem powszechnie obowiązującym. Podkreślić należy, że – co prawda to inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji – jednakże organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Podkreślić należy, że ze względu na wykazany wyżej zakres i stopień naruszeń prawa materialnego i procesowego przez organ pierwszej instancji, nie jest możliwe wydanie orzeczenia merytorycznego przez organ odwoławczy, gdyż stanowiłoby to naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 Kpa). Rozpatrując sprawę ponownie organ pierwszej instancji weźmie zatem pod uwagę wskazane wyżej nieprawidłowości.

Mając na względzie przedstawioną wyżej argumentację, Wojewoda Mazowiecki uznał za konieczne uchylić w całości decyzję Starosty Otwockiego Nr 4/2022 z dnia 12 kwietnia 2022 r. (znak: AB.6740.DR.1.2022.MC) i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Organ odwoławczy odstąpił od zasady wyrażonej w at. 10 § 1 Kpa albowiem załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na konieczność ponownego i najszybszego przeprowadzenia postępowania administracyjnego zgonie z zaleceniami organu odwoławczego.

Reasumując, należy stwierdzić, iż organ I instancji winien ponownie rozpatrzyć przedmiotową sprawę, biorąc pod uwagę treść uzasadnienia niniejszej decyzji Jednocześnie organ odwoławczy nie przesądza o treści ponownego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Z wyżej wykazanych względów orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Od niniejszej decyzji skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, (Pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa) w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z § 2 ust 3 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi

z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.) wpis od wniesionego sprzeciwu wynosi 500 zł.

Strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy w trybie i na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329). Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Aleksandra Krzoska
Dyrektor Wydziału Infrastruktury
/podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym ważnym kwalifikowanym certyfikatem/

Otrzymują:

1. Starosta Otwocki
2. Prezydent Miasta Otwocka – inwestor
3. pozostałe strony w drodze obwieszczeń
4. aa.

Do wiadomości:

1. PINB w Otwocku

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Mazowiecki. Przetwarzamy Państwa dane osobowe wyłącznie w celu wykonania zadań Administratora, które wynikają z przepisów prawa oraz zadań realizowanych w interesie publicznym. Mają Państwo prawo dostępu do treści swoich danych oraz prawo ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, przenoszenia i wniesienia sprzeciwu. Więcej informacji znajdą Państwo na stronie https://www.gov.pl/web/uw-mazowiecki zakładce przetwarzanie danych osobowych.